

โรคคอตีบ (Diphtheria)

ปี พ.ศ. 2545 ได้รับรายงานผู้ป่วยโรคคอตีบ จำนวน 13 รายจาก 8 จังหวัด คิดเป็นอัตราป่วย 0.02 ต่อประชากรแสนคน มีผู้เสียชีวิต 1 ราย คิดเป็นอัตราป่วยตาย ร้อยละ 7.7 อัตราป่วย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2542 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ปี พ.ศ. 2543 – 2545 มีแนวโน้มลดลง

การกระจายของโรคตามรายเดือน ในปี พ.ศ. 2545 พบผู้ป่วยสูงสุดในเดือน มิถุนายน 6 ราย รองลงมา เดือนตุลาคม 2 ราย เดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม กรกฎาคม สิงหาคมและกันยายน เดือนละ 1 ราย ตามลำดับ

มีรายงานโรคจาก 8 จังหวัด ดังนี้ ภาคใต้ 4 จังหวัด จำนวน 8 ราย อัตราป่วย 0.10 ต่อประชากรแสนคน ภาคกลาง 3 จังหวัด จำนวน 4 ราย อัตราป่วย 0.02 ต่อประชากรแสนคน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 จังหวัด จำนวน 1 ราย

จำแนกผู้ป่วยตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มอายุที่มีอัตราป่วยสูงสุด คือ กลุ่มอายุ 0 – 4 ปี จำนวน 8 ราย (0.19 ต่อประชากรแสนคน) รองลงมา กลุ่มอายุ 5 – 9 ปี จำนวน 3 ราย (0.06 ต่อประชากรแสนคน) กลุ่มอายุ 10 – 14 ปี และ 15 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุละ 1 ราย (อัตราป่วย 0.02 และ 0.00 ต่อประชากรแสนคน) ตามลำดับ

ผู้ป่วยเป็นเพศชาย 8 ราย เพศหญิง 5 ราย อัตราส่วนเพศชายต่อเพศหญิงเท่ากับ 1.6:1

ผู้ป่วยอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล 4 ราย (ร้อยละ 30.8) เขต อบต. 9 ราย (ร้อยละ 69.2) ส่วนใหญ่เป็นผู้ป่วยใน 12 ราย (ร้อยละ 92.3) ผู้ป่วยนอก 1 ราย (ร้อยละ 7.7) เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลศูนย์สูงสุด ร้อยละ 46.2 รองลงมาโรงพยาบาลทั่วไป ร้อยละ 30.8 โรงพยาบาลชุมชน ร้อยละ 15.4

สำนักระบาดวิทยาได้รับรายงานสอบสวนโรค 11 ราย ไม่ทราบประวัติการได้รับวัคซีน 6 ราย ได้รับวัคซีนไม่ครบ 3 ราย และไม่ได้รับวัคซีน 2 ราย